

Og hvilken umaadelig Fordel — prækes der for os — for det jydsk Landbrug og disse fattige Egne! Desuden vilde man ogsaa skaffe en hel Del Arbejdere Brød. Se, vi Vestjyder kende jo det vestjydske Landbrug og Arbejderforholdene i Vestjylland. Vi vide f. Eks., at Gennemsnitslønnen for Øjeblikket for en Karl er 400 Kr., for en Pige 200 Kr., foruden Kost og Logis naturligvis, og alligevel kniber det meget stærkt med at faa den fornødne Arbejdskraft, vi sige ikke, at de Lønninger ere for høje, tværtimod, jeg under dem dem af mit ganske Hjerte. God Lønning for ordentligt Arbejde, det er ikke det, der hemmer Arbejdskraften. Men vi trænge alligevel stærkt til Arbejdskraft. Og saa vil man fortælle os, at gennem disse 11 Kartoffelmelsfabrikker vil man skaffe Arbejderne Brød! Nej, vi trænge til Arbejdere til det Brød, vi kunne producere. Jeg skal for øvrigt ikke fortsætte denne Betragtning. Det kan være, at vi komme ind paa dette senere.

Disse enkelte Betragtninger, jeg her har gjort gældende, ere Hovedindvendinger mod de stillede Ændringsforslag. De gælde i større eller mindre Grad de allerfleste af dem. Altsaa: ikke opad hverken med Finanstoldsatserne i Almindelighed eller med Beskyttelsessatserne, men nedad.

Endnu skal jeg nævne, at vi ogsaa gerne skulde nedad med de Toldsatser, der indeholde Minusbeskyttelse. Af dem have vi jo en Del. Lovforslaget indeholder ogsaa Forslag i den Retning. Vi have f. Eks. Skibsværfterne. Vi have Margarinefabrikationen, hvor der er en meget betydelig Minusbeskyttelse. Det ærede Mindretal har stillet Forslag om en Told paa Margarine af 2 Øre. Nej, den Vej skulle vi ikke gaa; der er Toldfrihed paa Margarine, og den skulle vi beholde, vi skulle ikke komme med en ny Told her. Men jeg skal gerne være med til, for saa vidt det kan lykkes at opnaa Overenskomst derom, at komme Margarinefabrikanterne noget i Møde med nogen Nedgang i Minusbeskyttelsen ogsaa her. Jeg vil i det hele taget sige, at overalt, hvor der er Minusbeskyttelse, skulle vi stræbe hen til saa vidt som muligt og saa snart som muligt at komme bort fra denne. Det maa jo erkendes, at det er ganske umuligt at gøre det med eet Slag. Der skal jo tages Hensyn til Finanserne. Ligesom det er umuligt at komme bort fra Beskyttelsestolden med eet Slag, saaledes er det ogsaa umuligt at komme bort fra Minusbeskyttelsen paa een Gang, der maa fares

med Lempe ogsaa her, der maa tages ret og rimeligt Hensyn til den finansielle Stilling i det hele taget.

Jeg skal for øvrigt ikke lægge mere Beslag paa det høje Tings Opmærksomhed, men skal med disse Betragtninger anbefale, at man stemmer imod de Ændringsforslag, som jeg og mine Meningsfæller ikke have tiltraadt.

Brandes: Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger, dels for at klare min egen Stilling til det foreliggende Forslag og Ændringsforslagene, dels for at klare Stillingen for alle de mange, der kunne antages at interessere sig for denne Sag.

Jeg antager, at ærede Medlemmer have læst Betænkningen. Det er jo ikke noget meget vidtløftigt Aktstykke, tværtimod, det er en overordentlig kort Betænkning i Forhold til Sagens Vigtighed og Betydning. Man vilde, tror jeg, i Almindelighed her i Rigsdagen ikke kalde det for en Betænkning, men snarere for en Beretning, da en saadans Karakter jo er, at den ikke indeholder nogen som helst Motiver til Ændringsforslag, der kunne stilles, ja, ikke indeholder nogen som helst Begrundelse af Udvalgets Stilling, men kun et Referat. Denne Betænkning er nemlig saaledes affattet, at den ikke indeholder Motiver, der findes ingen Begrundelse i Betænkningen. Og det har jo smittet den højtærede Finansminister, saaledes at det vigtigste Ændringsforslag, han har stillet, nemlig den saakaldte Galanteritolds Nedsættelse fra 80 til 70 Øre pr. Kg., foreligger ganske uopklaret, ganske uoplyst for Tinget, som skal tage Beslutning desangaaende, ligesom det ogsaa har foreligget uoplyst for Udvalget. Der findes ingen ministeriel Skrivelse, der ledsager dette Forslag til en Nedsættelse. Man kan til Sammenligning anføre, at de ministerielle Forslag, der forelaa i Folketingets Toldudvalg, alle vare begrundede i ministerielle Skrivelser.

Men have vi nu ikke en Betænkning og i Virkeligheden knap nok en Beretning foreliggende, have vi dog en Ordfører. Der er en Ordfører — jeg ved ikke rigtigt, om jeg skal sige Udvalgets eller Flerpartallets eller Mindretallets. Det er blevet offentlig meddelt i Bladene, gennem Ritzaus Bureau, som jo er en officiel Kilde, at den ærede Ordfører blev valgt paa Forslag af Udvalgets Formand, det ærede Medlem, som nu talte (Madsen-Mygdal). Jeg tør maaske tilføje den ene Oplysning, at den ærede Formand vel foreslog den